

لغو اسرار معاملاتی و استقرار کنترل کارگری

رضا مهدوی

چهاردهم مهرماه هشتاد و شش

در مقابل خواست های به حق کارگران و زحمتکشان برای رفع مشکلات زندگی خود، همواره وزیران و قائم مقام ها و مدیر عامل های رژیم صرفاً وعده و وعیدهای کاذب می دهند.

به کارگران می گویند که در نتیجه ی تحریم اقتصادی اوضاع نابسامان است و درآمد دولت کفاف مطالبات کارگران را نمیدهد. می گویند که باید " صبر انقلابی" داشت و فداکاری کرد. می گویند باید کارخانه ها " بازسازی" و "نوسازی" شوند و نیاز به میلیون ها دلار ارزدارند. می گویند صادرات ازدیاد یافته است... پاسخ کارگران و زحمت کشان به نمایندگان سرمایه داران بسیار ساده است: اگر اوضاع وخیم است بگذارید حساب دخل و خرج راما نیز ببینیم! اگر می خواهید ما فداکاری کنیم، دفترها را باز کنید! چرا حساب و کتاب ها باید جزء اسرار باشند؟ امپریالیزم که از آن ها با خبر است، چرا ما نباشیم؟

وضع کارگران و زحمت کشان شهر و روستا برای همه روشن است: آنان حتی قادر به یک زندگی عادی نیستند (کرایه مسکن گزاف، گرانی مواد غذایی و وضع وخیم بهداشت و فساد و رشوه گیری در تمام سطوح دولتی... امکان زندگی متوسط را به کارگران غیروابسته به رژیم نمی دهد). اما، سرمایه داران بازار، دلالتان و رشوه گیران دولتی، طی سال های گذشته پول دارتر و پول دارتر شده اند. اینان اموال انباشت کرده و برای روزمبادا، دلار دربانک های خارجی می گذارند. این استثمارگران که حیات اقتصادی جامعه را تحت کنترل خود دارند، هرگز اسرار معاملاتی خود را برملا نمی کنند. چگونگی خرید و فروش ارز، ارتباط با دلالتان غربی و زد و بندهای مالی و غیره همیشه پشت پرده باقی می ماند. بدیهی است که این چنین شیوه ای برای کارگران قابل پذیرش نیست و نباید ادامه یابد. مطالبات کارگران از قرار زیرند:

۱) برای رفع بحران اقتصادی و مشکلات روزمره کارگران و زحمتکشان، دولت می باید فوراً حساب دخل و خرج کلیه ی سرمایه داران بازار و غیربازاری و ارتباط مالی با دیگر دولت های غربی و شرقی را علناً در مطبوعات اعلام کند. باید تمامی دفترهای حساب و کتاب و اسرار معاملاتی ثروتمندان ایران باز شود. باید کل جامعه بدانند که مسأله بر سر چیست. اگر درست است که اوضاع اقتصادی نابسامان است چه ترسی از علنی کردن اسرار معاملاتی وجود دارد؟

۲) اگر قرار است که سرمایه داران و سهام داران که اقلیتی در جامعه هستند، اسرار معاملاتی جامعه را بدانند، چرا اکثریت جامعه، یعنی تولید کنندگان، گردانندگان اصلی دستگاه، از آن اسرار آگاه نباشند؟

کارگران باید با تمام اجزاء این دستگاه آشنایی کامل داشته باشند، زیرا تنها آنان می توانند درباره ی نحوه کارکرد آن قضاوت کنند. اکثریت جامعه، توده ی مردم ستم دیده قابلیت بیشتری برای کنترل صنایع، بانک ها و تجارت دارند.

۳) بدون استقرار کنترل کارگری و لغو کلیه ی اسرار معاملاتی، اجرای هرگونه اقدام در جهت بهبود اوضاع اقتصادی

غیرممکن خواهد بود.

باید در سطح هر کارخانه، توسط نمایندگان منتخب کارگران- و نه نهادهای وابسته به دولت، کمیته‌هایی برای بازرسی دفاتر، نظارت بر تولید، سرمایه‌گذاری‌های جدید، استخدام و یا اخراج کارگران و سازمان‌دهی کار در کارخانه و کلیه امور مربوط به کارگران، تشکیل گردد. تنها از طریق چنین کاری است که استقرار کنترل کارگری معنای واقعی پیدا می‌کند.

رضا مهدوی

سلام دمکرات

پنج شنبه ۴ اکتبر ۲۰۰۷، بوسیله‌ی دیاکو

مهر ۱۳۸۶